20/10/20

~ Ειδικό Ποινικό ~
Δημητράκος

→ 23ο κεφάλαιο ~ εξήντα κατά της ιδιοκτησίας + περιουσ
→ εξαπάτηση κατά περιουσιακών αγαθών (ενοποίη-
ση)
→ Ιδιοκτησία - Συγκατοχή/Περιουσία
~ Καταυρχική μορφές αυτών των εξαπάτησ → ποσοτ. κριτήριο
→ Άνω των 120000€
(πχ) ΠΚ 374, εξαίρεση, διατί, τοποθετεί και άλλα κριτή-
ρια πέρα του ποσοτικού.
(≠)
(πχ) Πλοκεία → Συνδ. εξαπάτηση → καταυρχική από τον
τρόπο με τον οποίο γίνεται το εξαπάτηση (βάση + Συχνότ.
Βάθη)

~ Καταρχήν "κατά συνήθεια εξαπάτησης"
(+ ποσοτ. Κριτήριο 120000€)
~ Όταν καταυρχήσει εξαπάτηση στρέφεται κατά Δημοσίου → βαρύτερη ποινή
→ καθείρξη 10 ετών τουλάχιστον + χρηματ ποινή + Παραγραφή
(προσωρινή καθείρξη: 5-15 ετών) 20 ετών
~ Παραγραφή 20 ετών για εξαπάτηση που προβλέπουν ισόβια
καθείρξη + 15 ετών σε κάθε άλλη περίπτωση.
~ Κατ' εξαίρεση διωκόμενα εξαπάτηση (χαμηλή συνεδούς αξίας,
υπεξαίρ συνεδ. αξίας (πχ)

Ενν. Αγαθά με αγοραίο χαρακτήρα (ιδιοκτησία/περιουσία)
(πχ) Απάτη (διαδικτυακή): κατ' εξαίρεση, εντός 3 ημερών από την παρά-
βαση των ψευδών δεδομένων ως αληθών

~ ΠΚ 372 :
ΠΚ 374 §1 Αυτεπαγγέλτως!

374 Α, 377, 378, 375(1,2) → πράξη κατ' έξακολ. } ΠΚ 381
≠
(≠) 372, 374.1, 378§1 εδ α' → Αυτεπαγγέλτως }

~ Ιδιαίτερης βαρύτητας φορέας ξένης ιδιοκτησίας ή αυτά που βρίσκονται σε δημόσιο χώρο, δεν μπορεί να παρεμβεί ιδιώτης και να σταματήσει τον δράστη.

Βέβαια, ο εισαγγελέας διώκει τις περιπτώσεις μπορεί να απέχει από τη δίωξη με δήλωση του παθόντος.

~ Τι προστατεύουν τα αυστηρότερα εγκλήματα;

• Ιδιοκτησία (ΑΚ 1000)

Το ΠΚ προστατεύει πρόσβαση τρίτων στο πράγμα του κυρίου και συγκεκριμένα τη κυριότητα στη πιο βαρεία προσβολή της, δηλαδή να "απωλεσθεί" αυτή.

↳ παραμένω κύριος, αλλά όχι ουσιαστικά, αντικρίσματος η κυριότητα μου.

• Άμεση προσβολή ιδιοκτησίας → υπεξαίρεση, φορέα ξένης ιδιοκτησίας (≠) κλοπή → προσβάλλει κατοχή, άρα, το ΠΚ 372 προστατεύει τη κατοχή!

↳ 2 πράξεις αν εξώ παραγωγικά κατοχή άλλου τη δική μου κυριότητα και την νόμιμη κατοχή του άλλου!

• Περιουσία (=)

Συνολο αξιών προσώπου (μετά, αξιώσεις, προσδοκία δικαιώματος, εφόσον δεν αποδυναμώνεται από το δίκαιο.

μπορεί η αδικημα να είναι κλοπή και όχι αυτή περιουσ. βλάβη

~ Η περιουσ. βλάβη δεν είναι στοιχείο της αντικ. υλικότ. των εγκλ. κατά την ιδιοκτησίας (εκτ κλοπή)

SOS!

ΠΚ προσβολή προσβορίας δικαιώματος δεν μπορεί να είναι αντικείμενο κλοπής

ΠΚ αφαίρεση οπλου από την κάτοχη άλλου που δεν έχει άδεια οπλοφορίας κλοπή. Το όπλο αποτελεί αντικ. ορου υλικό κόσμο.

~ Αντικ Υποστάση 372: i) αφαίρεση, ii) ξένου, iii) κινητού, iv) πράγματος
iv) Ενδιαφέρον Αντικ δεκτικό εξουσιάσεως

ΠΚ372§2 → κατά πλοίο Δικαίου

Πράγμα όμως που να είναι ένοχος συναλλαγής. Επομένως είναι όσα είναι άκυρα (≠372§2)
Δεκτικά κλοπής είναι τα καλυπτόμενα ή για σκοπιμότητα.

Καλυπτόμενος συμφέροντος (ΠΚ 374)

Χρόνος

Είναι κινητά, το θέμα είναι πάνω είναι ο ιδιοκτήτης (πχ. πέτρες από λιβαδάκι).

ΠΚ κλοπή κάλυψε αγίου Διονυσίου → ΠΚ 372 ≠
κλοπή αγίου διονυσίου από Άγιο όρος → ΠΚ 374.

• Τα μέρη του Ανθρώπ. Σώματος είναι δεκτικά κλοπής; Τα τεχνητά μέλη θεωρούνται πράγματα (πχ πέρουκα, φαλοί επιθυμίς) και άρα είναι δεκ. κλοπής, γιατί είναι ξένα στο Ανθρώπ Σώμα, αλλά τα τεχνητά μέλη που + ΠΚ323Α είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τον οργανισμό. Χρυσό δόντι, βηματοδότης, μεταλλική πλάκα. Τα τελευταία προστατεύονται με ειδικό νόμο. Αν αποσπαστούν μέλη του σώματος με οποιοδήποτε τρόπο, τότε αποτελούν πράγμα (πχ. τρίχα που έφυγε από τα μαλλιά).

(420, N 2737/1999) (ξένο υλικό αντ, iv)

Αν κάποιος επεμβεί στο ανθρώπ σώμα, πχ. του κόβει κομμάτι ή τραβάει μαλλιά → προσβολή σωματικής ακεραιότητας

Επεμβαση στο ξένο σώμα

↓ ↑ 2ος επεμβαση στο ξένο σώμα

<< Σωματική βλάβη >>

η καταλληλη αποψη ειναι εργο εξυβρισης. εξαρτ. και απο το οτανθ, αν αυτος ειναι η πραξη πριν για να σε ψειωσω → εξυβριση

ακεραιοτητας.

Αρα, αρνητα συνδεδεμενα φερη στον αριθμητικο αν περιλαμβανουν
→ προσβολη ιδιων. ακεραιοτητας
πχ πετάω βιβλιο από το αυτο ≠ κλοπη, αν αφως βρισκεται σε τραπεζα. Σπειρωτος → κλοπη!

~ Τα ζωα ειναι αυτη ιδιοποιησης (ξενο ζωντο) → αυτη ιδιοκτησιας
⊕ αυθυπαρκτη προστασια ζωου

~ Λογισμικο: ΠΚ 370Β, 370Γ, 370Δ, 370Ε
⇒ ↓ ≠ αυτη κλοπης

~ Λογισμικο αρνητα. ≠ αρνητα (υλικο)
↳ Αυτη κλοπης υλικα πραγματα.

~ Ανεξαρτητως χορηγης, ιδιοσυστασιας → αυτη κλοπης
πχ βενζινη, χαλα.

~ Αυτη κλοπης υπαρχει ναι ναι και πραγμα ανευ οικονομ. αξιας
πχ. ζωγραφια ψιλου παιδιου

~ Προϊουσα Διανοια ≠ Αυτη κλοπης, εστω και αν απομνημονευ.

* Ιδιοκτησια: φυσικη εξουσια ενος του πραγματος + δυνατοτητα σου να το διαθετω ελευθερα, + προστασια πραγμ.

≠

Περιουσια: προσδοκια δικαιωματος, αξιωσεις (πχ ειχαι ψτχς σε 5 εταιρια και περιμενω καθε χρονο να πληρωθει 5 ψτχ)

Να υπαρχουν δικαιωματα εξω απο την ιδιοκτησια σου;

πχ 1 λαχειο ενσωματωνει την προσδοκια 1 δις, αρα αυτος που θα κερδισει ενα λαχειο αφαιρει την αξια του λαχειου, η προσδοκια, ομως, εχει αξια που θα ειχε αυτο το λαχειο. Αρα, αν κανονικος βλαψει αυτη την περιουσια, δηλ, το λαχειο οταν κληρωθει θα εχει προκαλεσει περισσοτερη ζημια 300000€, το υλικο ομως αντικ. κυριοτ, δηλ η ιδιοκτ. σου ειναι το λαχειο που κανει 5€. Στο λαχειο εχω

εξουσία επί υλικού αντικ, η εξουσία μου - ιδιοκ. μου φτάνει ως το ψυχείο. Η προσβολή δικαιωμ, δηλ, το σερβίς μου δεν είναι ιδιοκ. μου, αλλά περιουσ δικαίωμα.

* Η προσβολή περιουσίας είναι συχνά αντικ και προσβολής ιδιοκ. αμως δεν ταυτίζονται οι δύο έννοιες, ισχύει βεβαίως και το αναλόδο, όπως, η αφαίρεση ξένου αντικ να αποτελεί και προσβολή της περιουσίας, αλλά δεν ταυτίζ αφού η προσβ περ. απαιτεί προσβολή όλων των περιαβ.

<u>ΠΡ</u> έχω ραίνει αμυδί κατά του Χ, γιατί μου έσπασε το παράθυρο του γραφείου μου → περιουσιακό δικ, δηλ με ξ αμυδί που θα επιδικασεί αφεσμ → περ. δικαίωμ ≠ ιδιοκτησία

αντικ. αντικ. αντικ.

Μυλωνόπουλος
21/10/20

~ Περιουσιακά Εγκλήματα ~ ΠΚ 385 επ.

* Στα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας, εκείνο το ενν αγαθό που προστατεύεται είναι ένα απαρτιωμένο ενν. αγαθό, δηλ. η κυριότητα και μαζίνα ότι οι 2 πλευρές της υλικής πλευράς της κυριότητας, αλλά η 1. Οι δύο πλευρές είναι α) το δικαίωμα να χρησιμοποιεί κάποιος το πράγμα κατ'αρέσκεια και μαζίνα να αποτρέπει κάθε επέμβαση άλλου σ' αυτό. Με τα εγκλ. κατά της ιδιοκ. πλήττεται η υλική σχέση του κυρίου προς το πράγμα, η οποία συνίσταται στην δυνατότητα να το χρησιμοποιεί κατ'αρέσκεια, δηλ. να κάνει χρήση αυτού, να το έχει στη κατοχή του, να το διαχωρίζει κλπ. ⇒ Ιδιοκτησία = κυριότητα (βιομ.) πνευμ. ιδιοκ.

Συνώνυμες χαρακτηριστικό ιδιοκτησίας που το διαφοροποιεί από τη περιουσία είναι η δυνατότητα να επενεργεί κάποιος στο πράγμα κατά βούληση και όχι η οικονομική αξία του πράγματος. Με τα εγκλ. κατά της περιουσίας πλήττεται η οικονομική αξία των ενν αγαθών του συνόλου.

≠ Εγκλ. κατά ιδιοκ. → πλήττεται η αξίωση του κυρίου και η υλική δυνατότητα αυτού να κάνει το πράγμα ό,τι θέλει

ΠΧ (1) Εάν κάποιος που έχει 2 καταθέσεις στην Alpha Bank, ιδρύει κ' βγαίνει κέρδος, έχει ανάγκη από ρευστά και δεν διαθέτει φιλία, παίρνει 2 x 100€ δε χαρτονομίσματα με την παράκληση να τα καταθέσει στο υποκ. υποκ. αλλά ο ιδιοκ. δεν βρίσκεται εκεί και έτσι ο (Α) αφήνει αυτοκόλλητους 2x100€ χαρτονομίσματα στο ταμείο του δικαίου του (Α) παίρνει 200€ σε φιλία. Αυτή η πράξη δεν πλήττει ούτε αξία της περιουσίας του γείτονα, αλλά πλήττει την αξίωση που έχει ο γείτονας να διαθέτει το πράγμα

όπως θέλει.

πχ Κάποιος ήθελε να αγοράσει ο πίνακα που έφτιαξε κάποιος άλλος, απευθύνεται έτσι στον ιδιοκτήτη και του παρακαλεί να του πωλήσει το πίνακα, ο οποίος είχε 5000€ αξία. Ο ιδιοκτ. δεν δέχεται και τότε ο δράστης μπαίνει κρυφά στο σπίτι του, αφαιρεί 5000€ και παίρνει τον πίνακα. Εδώ, η περιουσία του παθόντος δεν έχει μειωθεί, αντιθέτως, αυξήθηκε (⇒ ΑΥΞΗΣΗ ΟΙΚΟΝ ΑΞΙΑΣ). Αυτό που δεν έγινε ακέραιο είναι η ιδιοκτησία, αφού ο παθών ήθελε να έχει το πράγμα με τη μορφή που είχε ως τότε, δηλ. ήθελε να κρατήσει την κυριότ. πάνω στο πίνακα και την υλική εξουσία πάνω του.

* Περιουσία: Σύνολο οικον. αγαθών ή προσώπου εφόσον αυτά δεν αποκτώνται από το δίκαιο, δηλ. οποιοδήποτε αγαθό έχει στην εξουσία του κάποιο πρόσωπο εί αυτό το αγαθό έχει οικον. αξία. Έτσι, λοιπόν, υλικό αντ. χρήμα στα εγκ κατά της ιδιοκτ. (επ κλοπή) μπορεί να είναι και πράγμα χωρίς οικον. αξία ≠ εγκ κατά της περ υλ. αντ. μπορεί να είναι χρήμα κάτι που έχει οικον. αξία.

πχ Αν κάποιος αφαιρέσει ο πράγμα που στερείται υλικής - οικον αξίας → πλήττει ιδιοκτ παθόντος.

πχ Κάποια κυρία (Α) πέφτει θύμα κλοπής στο Δερματοφείο και ο κλέφτης της είχε πάρει τη φωτογρ του νεκρού παιδιού της ⇒ βλάβη παθούσας ≠ αικαιωμ, παρόλα αυτά άμως, κλοπή υπάρχει διότι προσβλήθηκε βλάβη της ιδιοκτησίας.

* Η περιουσία ΔΕΝ περιλαμβάνει αγαθά που δεν μπορούν να προστατευτούν από το δίκαιο

πχ Έμπορος ναρκωτικών έχει στη κατοχή του 1kg ηρωίνη αξίας 70000€ ≠ στοιχείο της περιουσίας του. Αυτός, απλώς,

καταδικεται ως υπερ τελεσεως του εγκληματος.

* ΠΚ 390 → Αυτεπάγγελτη Δίωξη, εκτος αν πραξη ειναι νομικο προσωπο του χρηματοπιστωτικου τομεα, οποτε ειτε αιτηση και καταγγελια αν ειναι δικαιο κατ'εγκλιση.

* Απατη, ακομη και σε βαρυ κακουργημα → Κατ'εγκληση εκτος αν πρκειται για απατη σε βαρος του δημοσιου
(≠) δεν. αρχες εγκλισεως (για περιπτωσεις ποσους δημοσιας ή για περιπτωσεις ιδιαιτ. σοβαροτητας - αυξημ. ποινικη - πχ υπο του προηγ ΠΚ ειχε γινει δεκτο οτι ακομη και η κακουργ απατη αν ειναι μεταξυ συγγενων δικαιεται κατ'εγκληση, διοτι ειχε κριθει οτι εδω συγκρουονται 2 σημαντικα εννομ. αγαθα, απο την μια η περιουσια και απο την αλλη η διατηρηση οικογ. συνοχης/ειρηνης → Καταργηση υφαιρεσεων κ' απατων μεταξυ συγγενων. Με το νεο ΠΚ ολες οι Απατες → Κατ'εγκληση! (εξαρτατα απο εγκλημα πλουτου, εντος χρηνου → Επισοβαρες! Ακομη μεγαλυτερο το προβλημα, οταν απατη με μεγαλο αριθμο παθοντων, οι οποιοι κρινονται για απειροελαχιστη ζημια)

* Απατη - ΠΚ 386
- Εγκλημα που μας επιτρεπει να εχουμε εποπτεια σχεδον ολου του ποινικου Δ.
- Αντικειμενικη Υποσταση:
i) εν γνωσει παρασταση ψευδων δεδομενων ως αληθινων
ii) εν γνωσει αθεμιτη αποκρυψη/παρασιωπηση αληθ δεδ.
(η) Τα υπο i) + ii) → εγκληματ. συμπερ/πραξη εξαπατησης
iii) βλαπτει ξενη περιουσια πειθοντας καποιον σε πραξη, παραλειψη, ανοχη (παραπλανηση φυσ π)
* Η πραξη εξαπατησης θα πρεπει να εχει προκαλεσει πλανη σε

άλλου, να του έχει πείσει, ο παραπλανηθείς θα πρέπει να περιουσιακά βλαφθεί σε πράξη, παράλειψη, αυοχή και απ' αυτή τη πράξη, παράλειψη, αυοχή να έχει προκληθεί η βλάβη ξένης περιουσίας, όχι στη δική του, του πράττοντος.

(πχ) Εγκληματική χρηματοδότηση από τράπεζες εταιρειών που ανήκουν στον τραπεζίτη

(πχ) Διευθυντών Συμβούλος παραπλανεί την επιτροπή Πιστωδοτήσεων ή ολο το διοικητ. Συμβ τράπεζας παραπλανεί την επιτροπή Πιστωδοτ., ότι η επιχείρηση που δικά χρηματοδοτήση και η οποία ανήκει στο Διευθ. Συμβ τράπεζας, ότι αυτή είναι υγιής κ' αξιόχρεη ενώ δεν είναι, τότε υπάρχει πράξη παραπλάνησης, αλλά αυτός που διαθέτει δεν είναι ο παραπλανηθείς, δηλ. Επιτροπή Πιστοδ. η οποία εισηγείται αν είναι σωστή ή όχι η χρηματοδ, αυτός που διαθέτει είναι το Διοικητ. Συμβ, το Διοικ. Συμβ, όμως, δεν παραπλανά του εαυτό του, αλλά κάποιου άλλου που δεν διαθέτει ≠ Απάτη, αυτό όμως, δεν σημαίνει πως τα μέλη του διοικ. Συμβ μένουν ατιμώρητα, διότι, εδώ έχει τελεσθεί 1 άλλο αδίκημα, αυτό της απιστίας.

- Αντικειμενικά Στοιχεία Απάτης:

Απαιτείται / Αντικείμ / Αιτιώδης / Συνδέσμος

i) πράξη εξαπάτησης
ii) πλάνη αποδέκτη ψευδαισθήσεως
iii) περιουσιακή διάθεση (πράξη, παράλειψη, αυοχή)
iv) περιουσιακή ζημία

~ Η πράξη εξαπατ. θα πρέπει να προκαλέσει τη πλάνη. Εαν, ο αποδέκτης της ψευδούς δηλ. δεν πλανηθεί και παρατάυτα πληρώσει και μειώσει την περιουσία του ≠ Απάτη, (πχ) Πατέρας με το σχολιο παιδάκι του πηγαίνει στο παιχνίδι του χωριού, όπου εκεί του εμφανίζουν 1 παιχνίδι αξίας 5€, αλλά του το προσφέρουν 50€. Το σχολιο κλαίει ότι θέλει το παιχνίδι, ο μπαμπάς,

όχως, δεν πιστεύει του πωλητή, αλλά θα να βάλει το χαμόγελο του παιδιού δίνει τα χρήματα, αφού δεν έχει πληρωθεί. Εδώ, δεν υπάρχει τελεσφόρευση απάτη, ίσως να υπάρχει απόπειρα αυτής, παρόλο που έχουμε τόσο περιουσιακή διάθεση, όσο και περιουσιακή βλάβη.

ν) Άρθρο Στ. Αντικ Υποστάθμης που προκύπτει ερμηνευτικά από την διατύπωση του ΠΚ 386 + το οποίο δεν παραβιάζει τον κανόνα nullum crimen, nulla poena, sine lege, διότι, ουσιαστικά ένα επιπλέον έγκλημα στην επιβολή της ποινής είναι δικ. για παραπάνω προϋποθέσεων για επιβολή ποινής

→ Αντικειμενικός Αιτιώδης Συνδέσμος

~ Ενώ, βρισκόμαστε στην Αντικ Υποστάθμη, υπάρχει 1 στοιχείο που δεν είναι αντικειμενικό, αυτό είναι η πλάνη ⇒ πρόκληση μιας εσωτερικής παράστασης στον παθόντα και διαφέρει από την πραγματικότητα. Αυτή, η πλάνη, φυσικά είναι 1 υποκ. Στ., είναι δι. της Αντικ Υποθ. Τα υποκ. Στ. + λαμβάνονται ως υποκειμενικά γιατί εφόσον αναφέρονται στον ψυχισμό του υπό κρίση δράστη. Στην πραγματικότητα έχουν ένα στοιχείο εξωτερίκευσης, διότι, εάν ο παθών δεν εξωτερικεύσει κατά κάποιον τρόπο την πλάνη του, δεν μπορούμε να χαρακτηρίσουμε αν πλανήθηκε ή όχι. Συνήθως, η εξωτερίκευση γίνεται είτε λεκτικά (αποδεχόμενος την αξία των ψεύδων ιδιοκτησιών) είτε με πράξεις (ΠΑ) εμφανίζεται ο απατεώνας στο διαμέρισμα μιας πλικιωμένης κ' της παριστάνει ψευδώς ότι έχει προς πώληση χώρια αξίας 100000€, ενώ στην πραγματικότητα αξίζει 500€ κ' η πλικιωμένη του πιστεύει και βγάζει αμέσως 100000€ και του τα δίνει → ζημία 95000€ ⇒ Τι προκύπτει απ' αυτά; ότι η γυναίκα απατήθηκε πλανήθηκε και αυτό το βλέπουμε με τις πράξεις της).

Στοιχείο Εξωτερίκευσης ↓ Λεκτικά/Πρακτικά

Σημαντικό! ∇ "Με σκοπό..." ΠΚ386 → ο σκοπός που

πρέπει να συνοδεύει πράξη απάτης, για να έχουμε απάτη. Εαν, δηλ, δεν υπάρχει ο στοιχείο παράνομου περιουσιακού οφέλους το άδικο της απάτης δεν τίθεται καν! (πχ) Αν κάποιος γ' ένα ψέμα πείσει κάποιον άλλον να προβεί σε περ. διάθεση κ' να χάσει χρήματα χωρίς να έχει στόχο αυτός ο ψεύτης ν' αποκομίσει οφέλος απ' αυτά τα χρήματα ≠ Απάτη, αλλά απλεία πράξεων βλάβης.

Ο στοιχείο παράνομου περιουσιακού οφέλους είναι συνώνυμες στ. του αδίκου της απάτης → Υπο Στ του Αδίκου. Χωρίς αυτό το στοιχείο, το άδικο της απάτης δεν τίθεται καν.

«Συνώνυμες στ του Αδίκου της Απάτης»,

Η απατ. πρακ. βλάβης τιμωρείται σε βαθμό πλημμέλημα, αν κάποιος προκαλέσει σ' άλλον βλάβη στη περιουσία του 100 κι 1 € χωρίς στόχο παράνομου περ. οφέλους, η πράξη αυτή παραμένει πλημμέλημα.

⇒ Η αναξία της συμπεριφοράς προσδιορίζει το άδικο!

vi) Παράνομο Περ Όφελος από την ξένη περιουσία, δηλ, αυτό που αποκομίζω ν' αποκομίσω ως δράστης, αυτό θα πρέπει να χάσει ο παθών.

(πχ) Εμφανίζομαι στον υποψήφιο αγοραστή κ' του δείχνω ένα δαχτυλίδι λέγοντας του ψευδώς ότι είναι χρυσό, αξίας 100€ ενώ στην πραγματικότητα το δαχτυλίδι είναι ψεύτικο κ' κοστίζει 50€. Ο αγοραστής πείθεται και δίνει τα 100€. Έχω στόχο παράνομου περ. οφέλ. όπως απαιτεί ο νόμος; Έχω! Διότι, το παράνομο όφελος που στοχεύω ν' αποκτήσω, δηλ τα 950€, προέρχονται από την περιουσ. του παθόντος, αυτό που χάνει ο παθών, αυτό κερδίζω εγώ και φαίνεται το είχα στόχο να το αποκτήσω!

≠

(πχ) Εμφανίζομαι σε κάποιον που έχει Catering και του λέω ότι θέλω να βάψω περίουσία και παραγγέλνω ψευδώς 1 μεγάλο πλήθος εδεσμάτων, λέγοντας του ότι

(*) προσβολές αξίας ανθρώπου ως ορίο της προστασίας της ζωής

Εγώ ενα χαψηλο χλευτι σε καποια περιοχη. Τα εδεσμα-τα ειναι αξιας 1000€, οχως, στην προχειροτερη καμια διαφεδαση δεν εχω στοιχισει. Το Catering τα στοιχιζει κ' τα πηγαινει και εκει βλεπει οτι δεν υπαρχει καμεις στο δρομο τοσο παραγγελιας με απο-τελεσμα να καταστραφουν τα εδεσματα. Πχ λογω ζεστης, να χαλουν αχρηστα και εσυ να χασει μεγα-λο χρηματ. ποσο. Αυτος ενοιωθε βλαβη, αλλα ο δραστης που ειπε το ψεμα δεν αποκομισε περαφελος, ακομη και αν καποιος ειχε υποχρεωθει του δραστη, οτι αν παει να καμει τη παραγγελια θα παρει 1000€ αμοιβη, αυτα τα 1000€, οχως, δεν προερχονται από την περιουσια του παθοντος, αλλα απο καποιον 3ο, μ'αυτο εδω εχουμε αποτιμηση προκληση βλαβης.

2/11/20 Τριανταφυλλου

~ Εγκλήματα κατά της Ζωής

· Ενν. αγαθό: η ζωή (προσωπια με ανθρωπο χαρακτηρα, ωστοσο υπαρχουν και εξαιρεσεις, λογω προσωπιας καποιου αλλου Ενν. αγαθου + ΣΤ

Πχ. αφαιρεση Ανθρωπινης Ζωης στο πλαισιο αμυν. πραξεως (+) (*).

επεμβαση · ΠΚ 301 (συγχυση σε Αυτοκτονια) → Γνωστο πολυτροπο Εγκλημα καμψεις Ισχυει στην ελλ. Ενν. ταξη. Μεικτο Εγκλημα. Τροποι τελεσεως μια προσω→ 2.

σια Ενν. Αγαθ:

ενωσει · Ευθανασια: Δικαιωμα Αυτουργου να δοθει το Εν Αγαθο ιδιου του της Ζωης. Στη Ναζιστικη Γερμανια → αφαιρεση της ανθρωπ. φωρεα του Ζωης η οποια εθεωρειτο ανοξια για να ζει. =>

Ιατρικη Ηθικη Αναξιοπαθουν

Υποβοηθ. Κατα το ΠΚ, η βοηθεια που παρεχεται απο γιατρους σε προσω-πα που πεθαινουν επωδυνα. Προκειμενου να διαβουν αξιοπρεπως το οριο που χωριζει τη ζωη απο το θανατο.

(+) απαλλαγεις από τους πονους σου.

Ευθανασία

Συμφωνία με τη βούληση του ασθενούς ή έλλειψη αντιθέσεως με τη βούληση του ασθενούς, είτε αυτή έχει εκφραστεί ρητώς είτε όχι!

Ανδρουλάκης

Ευθανασία: Η σύντηνση της επιθανάτιας αγωνίας ενός ανιάτως ασθενούς προσώπου

↑ πολιτικά! / Επιθανασία Αρωγή

Επιστήμη → Ενδιαφέρει

Ενδιαφέρουσες Διατριβές

(1) Γνήσια Ευθανασία: Δεν εμφανίζει νομικά προβλήματα! Εξάλειψη/μείωση των πόνων που ταλαιπωρούν τον ασθενή, ακόμη κι αυτή η πράξη να συνδέεται αιτιωδώς με το θάνατο

(2) Άμεση/Ενεργητική Ευθανασία: Σε αντίθεση με την (3η) Γαυτιού εννοιολ. τους όρους κατά την αντίθετη τους υποστάση, διαφοροποίηση, ακόμη ως προς την υποκ. τους υποστάση, αφού ο γιατρός

Κοινή Εννοιολ. Στ. αδικ.

(3) Έμμεση Ενεργητική Ευθανασία: Αμεσότερη σχέση με τα εγκλ. κατά της ζωής. Είναι εκείνη η ιατρική πράξη που επιφέρει το θάνατο αρρώστου πεθαίνει με ενδιάμεσο τρόπο. Επομένως, η αιτιώδης προσκόπηση του θανάτου δείχνει ότι πληρούται

⇒ Αφαίρεση της Ανθ Ζωής από γιατρό είτε με τη συμφωνία του ασθενούς είτε με την εικαζόμενη βούληση

(4) Παθητική Ευθανασία ή Διακοπή της Διατηρήσεως στη Ζωή: Στάση δράσης → παθητική, αδικία για παράλειψη. → Πολύ μεταχείριση από το πρίσμα των εγκλ. παραλείψεως. και δη των με ζημιώδη εγκλ. παραλ. (ΠΚ 15:1)

Άλλοι θεωρητικοί στο εξωτ.

-Άμεσες: Άμεσες που ευθέως κ' σκοπίμως αγουν στην αφαίρεση της ανθρώπινης ζωής

Έμμεσες: Σ'αυτές, δηλ. που κάποιοι άλλη επίδραση έχουν κ' όχι την αφαίρεση της ανθρ. ζωής, επιφέρουν, άμεσα, ως αποτέλεσμα και την τελευταία ως δευτερεύον αποτέλεσμα ή ως "παράπλευρη απώλεια".

(1) Ελλείποντος δε του αιτιώδους δεσμού μεταξύ της ιατρ. πράξ. και του θανάτου, δεν πληρούται η αντικ. υποστ. της ανθρωπ. με πρόθεση είτε στη βασική μορφή του ΠΚ 299 είτε σε κάποια προκριθείσα μορφή της, πχ. ΠΚ 300. Επομένως, δεν βρίσκεται σε άμεση συμφωνία με την προβληματική

Εν προκειμένω σε 1 ιατρ. πράξη

των εγκλημάτων κατά της ζωής, η ζημία αυτή ευθυνασία. Η ύπαρξη αιτιωδ. συνδ. αναγκαία σε 1 πράξη και στο αποτέλεσμα του θανάτου δεν είναι πάντοτε σαφής και ευχερώς. } Κατά του δευτέρου, αιτιωδής συνδ. υφίσταται αν η παράλειψη της υπό κρίση πράξεως δεν θα είχε επέλθει και το αποτέλεσμα της παρατυπικής υποστάσεως, εν προκειμένω ο θάνατος, στο χρόνο και στη μορφή κατά την οποία επήλθε. } ⇒ Από αυτό προκύπτει η σημασία του χρον. στοιχείου του αποτελέσματος, δηλ. του χρόνου θ. του θανάτου. Ελλείποντος της ιατρικής πράξεως, της αναλύσεως των πόνων του ασθενούς, ο θάνατος του τελευταίου θα είχε αίτιως ή άλλως επέλθει, ανεξάρτητα από την πράξη αυτή. Ζήτημα εφαρμογής των διατάξεων των εγκλ. κατά της ζωής δεν τίθεται. Αν όμως, αποδεικνύεται ότι το φάρμακο το οποίο δόθηκε για την αναλγησία του ασθενούς επέσπευσε το θάνατο του κατά 2,3,4 ημέρες, τότε βρισκόμαστε προ 1 μεταβολής του αποτελέσματος, κυρίως, ως προς τη χρον. του διάσταση με αποτέλεσμα σε 1 τέτοια περίπτωση να υπάρχει αιτιωδ. συνδ. ανάμεσα στην ιατρ. πράξη κ το αποτελ. και σε 1ο στάδιο να διεξάγουν εφαρμογής οι υποστάσεις των εγκλ. κατά της ζωής. Βέβαια, η συνειδ. παραλλαγή του αποτελ. ιδίως κατά τη χρον. διάσταση του είναι για αόριστη δόλ. ευθεία, για δόλ. ρήτρα, που δεν είναι εύκολο να εφαρμοστεί σ' όλες τις περιπτώσεις. Πχ. αρκεί η επίσπευση του θανάτου κατά 24 ώρες ή κατά 12 ώρες από τα παραπάνω φάρμακα που χορηγούνται στον ασθενή ή χρειάζονται 3 και 4 ημέρες;! Η επιλογή πάντα εμφανίζει ένα στοιχείο αυθαιρεσίας, στοιχείο υποκειμενικό, στην οποία κρίνει η απόφαση του εφαρμοστή του δικαίου → ποιν. Δικαστής. Αν τώρα κριθεί ότι το φάρμακο δόθηκε στην αναλγησία του ασθενούς και ότι η διάβαση στο θάνατο αγιοπρεπώς τότε συνδέεται αιτιωδώς μαζί του,

Είναι ποινικά ;

διότι δε επεσπευσε το θάνατο τότε 1 εβδομάδα και τότε αναγκη εξαφεύγουμε των ορίων της ήπιας ευθανασίας και εισερχόμαστε στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων για τα εγκλ. κατά της ζωής.

(3) η αντικ. υποσταση εγκλ. σαν αυτά στη 299, 300.

Ηπια ευθανασία Σε αυτής → ο γιατρός που τελεί την ιατρ πραξη εχει είτε ενδεχ δόλο ως προς το θάνατο υποφορητής είτε αμεσο δόλο 2ου βαθμού + ταυτοχρονο στοχο για ασθ.

Αντικειμενικά επιφέρει το θάνατο, το φαρμακο επιταχύνει την επέλευση του θανάτου, άρα, υπαιτιότητα

~ Εννοιολογικά διακρίνεται από την επιδίωξη απαλλαγής των πόνων ή ταυτοχρόνως από ένα δόλο ανθρωποκτ που είναι είτε ενδεχ είτε αμεσος β' βαθμού, δεν μπορεί όμως, ποτέ να είναι αμεσος δόλος α' βαθμού, να συνίσταται δηλ. σε επίδιωξη του θανάτου εξ ιδίους του γιατρού.

Ο γιατρός δίνει ένα ισχυρό φαρμακο ξέροντας ότι μπορεί να προκαλέσει το θάνατο, αποδέχεται αυτό το πιθανό αποτέλεσμα, παρότι δεν του είναι αρεστό ή είναι βέβαιος πως θα επιφεθεί ο θανατος και επίσης δέχεται αυτό το αποτέλεσμα. Αυτός ο ιατρός τελεί εμμεση ενεργ. Ευθανασία!

↳ Πώς θα την μεταχειριστούμε;

Κρατούσα άποψη: Δεν τιμωρείται ποινικά! Οριζόμενοι συγγραφείς θεωρούν ότι δεν πρέπει εάν η αντικ. υπόσταση ήπιου εγκλ. ανθρωποκτ, αλλά επιτρεπτέστερη ή ορθότερη είναι η θέση ότι αποκλείεται ο αδίκος χαρακτήρας της, είναι δηλ. δικαιολογημένη αυτή η πράξη. Δεν είναι τελικά αδικη, αίρεται

ο αδικος χαρακτήρας της, δυναγει λογου αρσεως του αδικου → στον ελλ. ΠΚ δεν προβλεπεται ευθεως ή σε αλλη διαταξη του θετ. δικαιου, ωστοσο, φινεται μεν. αποδεκτος από τη θεωρια στην δικη μας εννομη ταξη οτι βαση αυτού ειναι το εθιμο. Αλλοι δεχονται τη μεν στιαθηση συμφεροντων (αρση του υπερεχοντος συμφεροντος ⇝ 1 από τις 2 δικαιολ. βασεις ολων των αξιολογων αρσεως αδικου) η οποια αναδεικνυει πως υπερτερος προστασιας ειναι το αγαθο του εννομου αγαθου της βασανιστικης θανατου, παρα το αγαθο της βασανιστικης ζωης.

(2) που συντελνει την ανοχη ζωη κ' προκαλει αιτιωδως το θανατο κατα τα κριτηρια που αναφερονται, επιδιωκει το θανατο αυτο! Δηλ, θελει να στερησει τον ασθενη ωστε αυτος να απαλλαγει από τους πονους του. Δεν αρκει μια την υπαρξη αυτης ενδεχομενης δολος, αμεσος Δ. β' βαθμου, αφου ο γιατρος πρεπει μια να στερησει συντρεχοντων βεβαια και των λοιπων ορων που αναφερονται και κυριως της σαφους βουλησης του ασθενους.

↳ Πως την μεταχειριζομαστε;

~ Ειτε κατα το ΠΚ 299, ειτε κατα το ΠΚ 300 (προυποθεσεις παραλ. ανθρωπ)

↓ μικροτερη κοινωνικοθ. απαξια
⇒ μικροτερη ποινη

ΠΚ 300 → πλημμελημα
↓ ευμενεστερη μεταχειριση σε στεση με το 299, λογω της συνδρομης υποκ. κ' αντικ. λογων που μειωνουν τον αδικο χαρακτηρα της πραξης, ενδεχομενως και την ενοχη του δρωντα.

Εξομοιώνεται με ενδ → έλλειψη ποιν ευαίσθησης ← Αμ δόλος β' βαθμού

Πχ Αν θέλει, εξ των προτέρων, να απαλλύνει τους πόνους ενδιαφέρει δπτ. αυτού, έχει, όμως, γνώση βεβαιότητας ότι η πράξη του θα επιφέρει τον θάνατο, τον οποίο όμως δεν επιδιώκει, τότε η πράξη του → έμμεση ενεργητική!

≠

Άμεση ενεργητική: Αυτή που επιδιώκει το θάνατο ευθέως!

4) Ο γιατρός παραλείπει (πως;) να διατηρήσει τον ασθενή στη ζωή, για παράδειγμα, δεν του δίνει το φάρμακο που τον κρατάει στη ζωή, διότι γνωρίζει ότι αυτός ο ασθενής υποφέρει κι διαζεί βίο απελπισίας.

Στην έννοια της παθητ. ευθανασίας εντάσσεται και η διακοπή της διατήρησης στη ζωή με τεχνητά μέσα, η οποία μπορεί να εμφανιστεί υπό τη μορφή ενέργειας.

Πχ. Κάποιος είναι διασωληνωμένος και με τη διάσωση συνεχίζεται η λειτουργ πνευμόνων, καρδιάς, ωστόσο υποφέρει. Ο γιατρός αποφασίζει να του αποσωληνώσει, με αποτέλ. σύντομα να αποβιώσει. Εδώ, η πράξη του γιατρού δεν είναι παθητική ≠ παράλειψη υπό την έννοια ότι απέχει από 1 επιβαλλόμενη ενέργεια, αντιθέτως, προβαίνει σε 1 ενέργεια → απομάκρυνση ασθενή από αναπνευστήρα. Αυτή η φαινομενική διαφορά των συμπεριφορών δεν κρίνεται καθόλου αξιολόγη, ενώ, σήμερα επικρατεί η άποψη πως και οι δύο αυτές συμπεριφορές θα πρέπει να εξαφανιστούν ως ίδιες παραλείψεως με συνέπεια να είναι νοητή η τιμωρήση τους μόνο αν σχετίζεται ιδιαίτ. νομική υποχρέωση του δράστη, δπτ. του γιατρού, να αποτρέψει το αποτέλεσμα του θανάτου, δπτ, να διατηρήσει τον ασθενή στη ζωή.

Κρατούσα άποψη:

Η παράλειψη αυτή ≠ αξιόποινη / πληροί άμεσα υποσ. ελλείψεως

της ιδιαίτ. νομικής υποχρέωσης που απαιτεί το ΠΝ 1558/1, είτε αιρομένου του αδ. χαρακτήρα της πράξεως, όπως και στην εν ενερ. ευθανασία. Δεν έχει τάσεται ο γιατρός να διατηρεί καταγραστικά στη ζωή 1 άνθρωπο που πεθαίνει επώδυνα.

≈ Ηθικές και Κοινωνικές Διαστάσεις
↓ κ' επαγγελματικές

Έστω ότι κάποιος πεθαίνει σ'ειδ. ιδιωτ. θεραπευτήριο κ' λίγο πριν πεθάνει τον ανέβασαν στον αναπνευστήρα, ώστε να προβιέπεται πως μπορεί να ζείνει εκεί ζωτικώς με μηχανική υποστήριξη για 3 χρόνια, ενώ οι συγγενείς του μπορεί να πληρώνουν 1000€/μέρα. Το θεραπευτήριο έχει συμφέρον να διατηρεί ο ασθενής σ'αυτό το είδος ζωής, ενώ το οικον. συμφέρον των συγγενών, να μην διατηρηθεί. Τι θα πρέπει να γίνει; Συνήθως, οι γιατροί αρνούνται να διακόψουν την διαδικ. επιταχύνουν τις διαταξεις των εγκ. κατά της ζωής. Από την άλλη, όμως, υπάρχουν και ηθικά μπτήματα, κατά τα οποία θα σώζουν, αν μπορείς να διατηρήσεις 1 άνθρωπο στη ζωή έστω και σε κώμα.

~ Θεωρία: Δεν είναι σαφής αδικη αυτή η διακοπή της διατήρησης στη ζωή. Η διακοπή βεβαία, αυτή δεν είναι άδικη κι αξιόποινη εφόσον συντρέχουν κάποιοι προϋποθέτοι όροι ⇒ i) εμφράζεται βαθμός ασθένειας για διακοπή διατήρησεως του στη ζωή → μη αμφισβήτηση επιτρεπτού πλαισ. ευθανασίας.

Κάθε ιατρική πρ απαιτεί την συγκατάθεση βαθμού ασθενείας έτσι και η συνέχιση της διατηρ του στη ζωή με μηχ υποστήριξη θεωρείται ότι παύει και την αυτεπ υποδ. της συμπαρ. βλάβης με πρόθεση → Ποιν. Ευθύνη γιατρού που διατηρεί στη ζωή του ασθενή.

↳ παίζεται το εν αγαθό της υγείας υπό την έννοια ότι η μηχ υποστήρ. ατόμου που πάσχει από πόνους

↓ ενίοτε και αυτή ενώδυνη

⇒ Βλάβη υγείας ασθενούς.

Συμπέρασμα: η απαίτηση ασθενούς που πεθαίνει επώδυνως (ενν. οτ) να διακοπή η διατήρηση στη ζωή αποκτεί ει το αδικο της παθητικής ευθανασίας

~ Τι γίνεται αν δεν μπορεί να εκφράσει τη βούληση του ο ασθενής;

~ Μπορούμε να λάβουμε υπόψη τη βούληση των συγγενών; Πχ για 1 αυτάκο, μήπως είναι νομικά σημαντική η βούληση των συγγενών;

⇒ Η βούληση τρίτων, γαλάρ, δεν θα πρέπει να σημειώνεται γιατί πολλές φορές συνδέεται με πολλά συμφέροντα. Πιο αποφασιστική η εκφρασμένη βούληση του πασχόντος. Δηλ, αναφερόμαστε στα πράγματα. Γέροι παρέχουν καλύτερα ενδείξεις ως προς πιο θα ήταν το περιεχόμενο της βούλησης του

Μη κρατάει: Συνάρτα καλείς στην θεωρία απορείς που αν δεν έχει διατυπωθεί αυτό άποψη του ασθενούς → Παθ. ενθ. επιτρεπτή!

Πχ Έστω ότι υπάρχει ιατρικό λάθος που εδηγεί σίγουρα στο θάνατο κ' στη συνέχεια αποφασίζεται ευθανασία για να έχει ο ασθενής αξιοπρ θάνατο. Υπάρχει διακοπή αιτιωδ συνδεσμού μεταξύ ιατ. σφάλ. και θανάτου; Ποιό είναι το αξιόποι του γιατρού;

Η παρεμβολή υπεύθυνης πράξεως 3ου προσώπου δεν διακόπτει μεν τον αιτ. συνδ., αφού συμφωνία με την θεωρία του ισοδυναμούν των αιτιών, αν είπε το ιατρ. σφάλ. ο θάνατος δεν θα είχε επέλθει, γιατί δεν θα είχαμε φτάσει στο σημείο να ρωτήσουμε τον ασθενή αν θέλει να υποβληθεί σε ευθαν ή οχι, ενδεχομένως, όμως, δεν

στο οποίο οδηγείται ο αυτεπ καταδίωκόμενος (δηλ. η αξιολογική σχέση μεταξύ του αποστολέα του θανάτου και του ιατρικού λόγου). Η θεωρία του Αυτεπ καταδ. υποστηρίζει πως δια εφικτό αποτελεσματος η πληρωση της αυτεπ. υποθέσεως πέρα από την πληρωση του αυτεπάγγελτου διωκτικού, απαιτεί και για αξιολογική - καταλογιστική σχέση ⇝ ΠΧ αυτοδιακινδύνευση του παθόντος / αυτοκτονία του παθόντος αίρει του αυτεπ καταδίωκόμενο ⇒ αν ο δράστης νέι ότι δεν υπάρχει λόγος μετά από αυτό το ιατρικό σφάλμα, τότε δεν πληρείται η αυτεπ. υπόθεση της αυθαιρεσίας από αμέλεια, πληρείται όμως η σωματ. βλάβη από αμέλεια ⇒ Δεδομένη.

Το ίδιο θα πρέπει να δεχτούμε, αν αποφασίσουν υπεύθυνα να σταματήσουν διαπράττοντας εσχάτου ενεργ. Εκόν ο παθητικός ≠ Απαιτούμενος Αυτεπ Καταδίωκόμενος.

⇝ Στην παθητική εκδοχή, αν υπάρχει ΑΝΤΙΘΕΣΗ βούληση του παθόντος, τιμωρείται πάντα. Αν υπάρχει ΣΥΜΦΩΝΗ βούληση δεν τιμωρείται, εκτός στην περίπτωση της ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΗΣ βούλησης (η εκβιαζόμενη συναίνεση) δημιουργούνται ένιστες, θεωρητικό πρόβλημα της παθητ. εκδοχής

↓

Αόριστη έννοια που είναι δύσκολο να διαγνωστεί!

→ Είτε αρνηθεί να παράσχει την απαιτούμενη υποστήριξη για τη διατήρηση στη ζωή, είτε διακόψει την τεχνητή διατήρηση στη ζωή με θετ. του ενέργεια, αντιστοιχεί την ποινή της παθ. εκδοχής (ΣΠΚ(5))

↳ χωρίς αρνητική ιατρ. ανάγκη

⇝ Συμπεριφορά Γιατρού στο χώρο της εντατικής θεραπείας:

• περιπτώσεις στις οποίες το ιατρικό συμβούλιο αλλάζει τα όρια του, οι κανόνες δεν ενεργούν για τη διατήρηση στη ζωή όλων των ασθενών και έτσι ο εντατικολόγος βρίσκε-

και αντιγέτωνος με αυτό το δίλημμα, ποιον θα σώσει και ποιον όχι. Μπορεί πχ ο γιατρός να κάνει επιλογή αποσυμπιέζοντας έναν πλειοψήφο για να διασώσει κάποιον νέο;!

→ Οι ανθρώπινες δεν διαφοροποιούνται ποιοτικά μεταξύ τους. Κανείς άνθρωπος δεν μπορεί ν'αναλάβει το ρόλο της μοίρας, δηλ. της επιλογής τους ποιος θα ζήσει ή όχι. Επομένως, στο αναγκαίο πχ η πράξη του γιατρού είναι άδικη (αρχικά κ' τελικά) → μπορεί Αντικειμενικά υπάρχουσα ανθρώπινη με πρόθεση.

Διαφορετική, βέβαια, είναι η περίπτωση του γιατρού που βρίσκεται σε αγκράζον καθήκοντων στο πλαίσιο της ομοιας και τα 2 του καθήκοντα, είναι καθήκοντα ενεργείας αλλά είναι σε των πραγμάτων δυνατή η εκπλήρωση μόνο του ενός. (πχ) ο ευαγγελιστής έχει απομείνει με 1 αναπνευστήρα, ενώ ταυτόχρονα μένεται εισαγγελία 2 ασθενών ως προς τους οποίους έχει καθήκον θεραπείας. Εδώ, έχει δικαίωμα επιλογής, αφού μόνο 1 μπορεί εξ' αντικειμένου να σωθεί! Εδώ, μπορούν να επιχειρηματολογήσουν πλειάρα κριτήρια. Αντίθετα, όταν συγκρούεται 1 καθήκον ενεργείας, δηλ θετικής 1 ασθενούς, με 1 καθήκον παράλειψης, δηλ. να μην σκοτώσει κάποιον ασθενή, τότε επικρατεί το τελευταίο, δηλ. αυτοί που έχουν διασωληνωθεί ΔΕΝ μπορούν επιτρεπτώς να αποσωληνωθούν προς σωτηρία άλλης ανθ-ρώπινης ζωής.

(*) Τι σημαίνει ανθρώπινη ζωή κ' πότε αυτή αρχίζει - τελειώνει;

~ "τελειώνει": Δεν υπάρχει μια το υλικό Αντικ της ανθρωποστονίας, ώστε να είναι νοητή η τέλεση πράξεως κατά της ζωής.

Η έννοια της έναρξης κ' του τέλους της ανθρώπινης ζωής είναι νομικά / κανονιστικά ζητήματα που δεν επιλύονται με φυσιολογικά κριτήρια, αλλά με

αξιολόγησεις.

~ Πότε αρχίζει να υπάρχει άνθρωπος;

Κατά το ΑΚ 35, άνθρωπος υπάρχει μόλις γεννηθεί ζωντανός, δηλ. μόλις ολοκληρωθεί πλήρως ο τοκετός, από εκείνο το σημείο και μετά αρχίζει να υπάρχει άνθρωπος που είναι δυνητικό φορέας δικαιωμ/υποχρεώσεων.

≠

Στο ΠΚ, τα πράγματα διαφέρουν. Υπάρχει η άποψη μια προστασία της ζωής ήδη σε πρώιμα στάδια της, κατά τα οποία, δηλ, δεν υπάρχει εξωτερικά ανθρ. αλλά, αλλιώς, εξελίσσεται η διαδικασία του τοκετού. Το γεγονός αυτό προκύπτει από το θετικό δίκαιο → ΠΚ 303 (προνομιούχος παραλλαγή του 299 §1).

⇒ θεωρείται υπάρχων ο άνθρωπος, ως υλικό αντικ και κατά το στάδιο του τοκετού.

~ Ποιό χρονικό σημείο του τοκετού είναι κρισιμο, ώστε να λούμε ότι από εκεί και μετά υπάρχει άνθρωπος, τον οποίο μπορεί κάποιος να σκοτώσει, ενώ πριν ΔΕΝ υπάρχει άνθρωπος, αλλά έμβρυο, η θανάτωση/δωροβ του οποίου συνιστά άλλο έγκλημα (τιμωρούμενο ελαφρύτερα) ⇒ Τέχνητη Διακοπή της Εγκυμοσύνης ΠΚ 304 ΕΠ ⇒ Άμβλωση

↑ = πρόσφορο υλ. Αντικ Αντ.

Κρατούσα Άποψη: Άνθρωπος υπάρχει από τη στιγμή που θα εμφανιστεί στον εξωτ. κόσμο ένα μέρος έστω του σώματος του τοκετουμένου, δεν χρειάζεται να έχει αποχωριστεί πλήρως από το άλλο σώμα, ώστε να έχουμε το έγκλημα της ανθρωποκτ. Είς βαρος του, αρκεί και ο μέρικος αποχωρισμός του.

ΑΠ 1266/2004. → Ποιν. ευθύνη γαλουχήρα

που με αδεξιά κ' βίαιη προσπάθεια έβγαλε το παιδί από τη μήτρα, προκαλώντας διατρηση του ουρηθρικού μυελού και το παιδί είχε αναπηρία. Καταδικάστηκε ο γαιευτήρας για σωματ. βλάβη από αμέλεια, παρότι, δεν είχε ολοκληρωθεί η διαδ. του τοκετού κ' η ποιν. καταδίκη αποδόθηκε από το ανωμοτικό (ΑΠ).

✳ Δράστης Παιδοκτονίας → μόνο η μητέρα!

πχ Μια γυναίκα βρίσκεται στο νοσοκομείο κ' βιώνει τους πόνους τοκετού, ενώ κάποιος πυροβολεί την κοιλιά της είτε επίτηδες είτε καταλάθος, τότε θα είναι δράστης ποιού εγκλήματος;
⇒ ΠΚ 304 → Διακοπή κύησης (κατά το έλλ. ≠ Κατά το Γερμαν → Ανθρωποκτονία)
Στην ανθρωποκτ η μητέρα τιμωρείται ελαφρύτερα υπό την συνδρομή, όμως, των όρων του ΠΚ 303.

ΠΚ 304, 304 Α

~ ΠΚ 304 §5 ~→ κρίσιμη, διότι, αν και μέχρι πριν την εμφάνιση του παιδιού στον εξωτ. κόσμο, πδη απο τη στιγμή που αρχίζουν οι οδύνες του τοκετού (Γερμαν. Δίκαιο) ⇒ τότε αυτός δεν θα τιμωρείτο για αυτό το πλημ. της φυλάκισης, αλλά για ανθρωποκτ όμως, η §5 μας λέει ότι πριν την εμφάνιση του παιδιού, δεν σε τιμωρώ γι' αυτό, αλλά για διακοπή της κύησης.
⇓ ίδιο συμπέρασμα 304 Α

Διακρίνεται εννοιολογικά από σωματ βλάβη ανθρώπου! (≠ 308, 314 ΠΚ)

Αν ισχύει το θεώρημα D → 308, 314 και όχι 304.

(Κ) Σε ποιο χρονικό σημείο πρέπει να υπάρχει το υπ. αυτεξ του εγκλήματος, εν προκειμένω ο ανθρωπος;

3 κυρίως χρονικά σημεία σε σχέση με ένα έγκλημα αποτελεσματικός (ουσιαστικό εγκλ): 1ο: χρόνος ενέργειας → ποιε πράξει ο δράστης;! Πρέπει να υπάρχει τότε υπ. Αυτεξ; 2ο: χρόνος επελεύσεως, δηλ. της επιβρασης της ενεργ. του δράστη πάνω στο υπ. αυτεξ. Πρέπει να υπάρχει το υπ. αυτεξ κατά το χρόνο της επελεύσεως;! 3ο: χρόνος αποτελέσματος → τότε πρέπει σίγουρα να υπάρχει ανθρωπος για να πούμε ότι τελείται έγκλημα κατά της ζωής/υγείας (ουσ. αναφαίρετης).

Αγγλοσαξονική Νομολογία: 1970-1971 → Υπόθεση φαρμάκου της Καλιδρομίδης → 1 μεγάλη φαρμακοβιομηχανία παρήγαγε φάρμακο πρεγιστικό για εγκύους κατά τον τοκετό. Παρατηρήθηκε, όμως, πως πολλές (όχι, όμως, όλες) γεννήσαν παιδιά με νευρολογ. διαταραχές (παχύ. Διάπλαση σώματος αλλά πολύ μικρά άκρα). Τα αποτελ. αυτά αποδόθηκαν στο φάρμακο. Όταν οι γιατροί/χημικοί της φαρμακοβιομ. κατασκεύασαν το φάρμακο, άνθρωπος ΔΕΝ υπήρξε ≈→ δεν τελέσαν πότε σωματ. βλ. αφού η τελευταία εκδηλώθηκε πολύ αργότερα.

Άλλη άποψη υποστήριξε ότι είναι αδιάφορο αν κατά το χρόνο της ενέργειας υπήρξε ή όχι άνθρωπος και ότι δεν απαιτείται η υπαρξη του διαρκώς το χρόνο. Μια ενδιάμεση εκδοχή

υποστήριξε ότι τριδιγος χρονικά είναι ο χρόνος της ενέργειας, πρέπει, δηλ, να υπάρχει το υγ. αντίκ του εγκλ (ο άνθρωπος) κατά τη στιγμή που ενεργεί πάνω του η πράξη του δράστη. Αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε να υπάρχει άνθρωπος τη στιγμή που άσκβαυόταν το φάρμακο και προκαλούσε αυτές τις βλάβες, αλλά στο (πλ) δεν υπήρχε άνθρ κατά το χρόνο της ενέργειας, αλλά έμβρυο.

3η άποψη (και δυσγενέστερη για κατηγορούμενο) υποστήριξε ότι μας αρκεί ύπαρξη ανθρώπου κατά το χρόνο του αποτελέσματος, αφού, εν προκειμένω γεννήθηκαν άνθρ. με σωματ. βλάβες αυτό μας είναι αρκετό για την τέλεση εγκλ. κατά της ζωής/υγείας.

Κρατούσα άποψη. Επ' ευκαιρία αυτής της υποθέσεως είναι ότι πρέπει να υπάρχει το υγ. Αντίκ κατά το χρόνο της ενέργειας, αν κατά το χρόνο αυτό υπάρχει έμβρυο ≠ εγκλ. κατά της ζωής/υγείας.

Και πριν την εμφάνιση ήρος του παιδιού στον εξωτ. κόσμο, οποιαδήποτε ενέργεια στο υγ. Αντίκ. είναι πράξη επί εμβρύου κ' όχι επί ανθρώπου.

(*) Άνθρωπος γεννάται ΖΩΝΤΑΝΟΣ όταν το έμβρυο έχει βάρος έστω 500gr και μετά τον αποχωρισμό του από το σώμα της μητέρας είτε χτυπάει η καρδιά του, είτε πάλεται ο ομφάλιος λώρος, είτε έχει αρχίσει αναπνοή με τους πνεύμονες

(*) **Νομική Έννοια Θανάτου:**

Ο εγκεφαλικά νεκρός άνθρωπος, αυτός του οποίου έχει νεκρωθεί ο εγκέφαλος και ειδικότερα το εγκεφ στέλεχος, είναι υπο. ψήφιος δότης οργάνων. Τα όργανα του διατηρούνται σε λειτουργία μέσω ψητού υποστηρίξεως ⇒ αν πληρωθούν οι νομικές προϋποθέσεις της δωρεάς οργάνων, μπορούμε να του "ανοίξουμε", αν τον θεωρήσουμε νεκρό, να του αφαιρέσουμε όλα τα ζωτικά όργανα και να τα μεταμοσχεύσουμε σε υποψήφιους άπτες.

Α.1256 του Ν 2737/1999 → Α 9 §5 Ν 3984/2011

⇒ Ο θάνατος επέρχεται όταν πάψει αμετάκλητα η λειτουργία του στελέχους του εγκεφάλου (το εγκεφ μπορεί να νεκρωθεί τμηματικά). ⇒ Εγκεφ θάνατος, ακόμη και αν ΔΕΝ έχει επέλθει καλυπτός θάνατος, λόγω ψητού υποστήριξης.

(*) Το ΠΚ300 δεν αφορά μόνο τους γιατρούς, διότι, προκύπτει ότι είναι ένα κοινό ("όποιος ...") έγκλημα που μπορεί να τελεσθεί οποιοδήποτε. Δεν είναι δηλαδή έγκλ. δυνατόν να τελεσθεί μόνο από γιατρούς.

ΠΚ300 → Βασική υπόσταση που εφαρμόζεται σήμερα στις περιπτώσεις ευθανασίας (αμέσως ενεργητ). Αλλά, αν ένας 3ος τελέσει έγκλημα υπό αυτές τις περιστάσεις, ενοχοποιείται ΔΕΝ τελεί ευθανασία

(*) **Είναι το ανθρωπογενές έμβρυο άνθρωπος;**

Αυτό που θα πεθάνει μόλις ερθεί στο κόσμο και όχι αυτό που θα πεθάνει μετά από κάποιους μήνες. Άν ισχύει η 2η περίπτωση, τότε, βεβαίως, είναι άνθρωπος αλλιώς όχι!

Πού;

Για να είναι συνηθέστερη προϋπόθεση ότι έχει βαρος < 500gr.

3/11/20

Τριανταφύλλου

ΠΚ 299 Δόλο / Ανθρωποκτονία με πρόθεση

Δύο είδη ανθρωποκτ. με δόλο

§1 (Μη οριοχός περαιτέρω σε αντικ. υποθ. πέρα της αξιον. συμπερ., δηλ. της θανατώσεως)

§2 (Άνθρωπος σε βραδύ ψυχ. ορμής με πρόσθετα σε της είδ. υποθ. πέρα της πράξης θανατώσεως)

Βαρύτερη

Ελαφρύτερη

(*) Στοιχεία Αντικ. Υποστάσεως

↳ "άλλος σκοτώνει άλλον"

↳ προσβολή αιτιώδους του θανάτου έτερου

⇒ πράξη θανάτωσης

* Ποιος θάνατος είναι εδώ νομικά σημαντικός;

Πραγματι, ο εγκεφ θανατος, είναι η εννοια θανάτου σ'όλες τις αντικ. γνωσ. του ισχ. κεφ του ΠΚ. ⇒ Συστηματική Συνέχεια Επιφυλάξεις! ↗

(πχ) κάποιος γιατρός παρά την εξειδικευμένη βοήθεια κ' αγγείων, μετά τον εγκεφ θάνατο κ' χωρίς να αποβλέπει στην διευκόλυνση μεταμοσχεύσεως, διακόπτει την μηχανική υποστήριξη καρδιάς / πνευμόνων, γιατί έτσι του αρέσει.

→ Εδώ δεν έχει τελεστεί ανθρωποκτονία παρά το γεγονός ότι η θεωρία του γιατρού, κατά το γραμ. για της νομοθεσίας, ΔΕΝ υποστηρίζει πλήρως αυτή την

εδώ, γιατί ο νους συσχετίζει τον εγκ. θάλαμο με τη διενέργεια γαστροσκόπησης.

- Η πράξη αυνατισμού υφίσταται και όταν επιλεγόμενος αυτός, όχι κατ' ανάγκη για μεγάλο χρόνο. Διαφήμιζα αλλά και για μικρό και ειδικότερα με την ανάγκη να αποβλέψουμε στο συγκεκριμένο αποτέλεσμα, ανο τη συγκεκρ μορφή που επήλθε. Είναι διαφορετικό,